

Column

Hinderbeleving

BADHOEVEDORP – Onze Rijksoverheid was vorige week zo vriendelijk om een advertentie in het Witte Weekblad op te nemen over het vervroegen van de nachtelijke vertrek- en naderingsprocedures Schiphol. Na het voor de derde keer (!) doorlezen van deze advertentie begint het mij langzaam te dagen. Het voelt een beetje als goed nieuws, maar aan de andere kant vraag ik me ook af of ik niet in de maling wordt genomen. ‘Hierdoor krijgt de Luchtverkeersleiding Nederland (LVNL) de mogelijkheid om, als het verkeersaanbod en andere operationele omstandigheden dat toelaten, de nachtelijke vertrek- en naderingsprocedures ook tussen 22.15 uur en 23.00 uur toe te passen om een gunstig effect op de hinderbeleving te bewerkstelligen’ zo luidt een volzin uit deze advertentie. Als ik dit probeer te vertalen lees ik dat letterlijk genomen de LVNL de mogelijkheid krijgt om iets te doen aan de geluidsoverlast. De mogelijkheid. Want als er teveel vliegtuigen zijn dan kan het niet, of als er extreme weersomstandigheden zijn als storm, onweer, wind of slagregens ook niet. Het einde van de zin stoort mij bovenmatig, met name het woord ‘hinderbeleving’. Alsof er niet gewoon vastgesteld kan

worden dat er hinder is, nee, het gaat om de ‘beleving’ van hinder, dus in werkelijk is die hinder er niet. Bewoners ‘belevan’ alleen die hinder, als een soort van psychische aandoening. Kom op, zeg. ‘... deze maatregel, bij het verkeersvolume van gebruiksjaar 2015, leidt tot een afname van zevenhonderd ernstig gehinderden en een afname van vijftig woningen met hoge geluidsbelasting.’ In verhouding tot wat? Zevenhonderd van de ...? Vijftig van de ...? En, wonen die zevenhonderd ernstig gehinderden in die vijftig woningen of slapen ze in tenten, onder viaducten of op straat. Natuurlijk ben ik blij met iedere poging van Schiphol om de directe omgeving minder te belasten. Maar goochel niet met cijfers en spreek klare taal!

Renée